

ความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการบริหารวิชาการ ระดับสาขาวิชา ของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดลำปาง

CAUSAL RELATIONSHIP OF FACTORS INFLUENCING EFFECTIVENESS OF ACADEMIC ADMINISTRATION AT THE FIELD LEVEL OF HIGHER EDUCATION INSTITUTIONS IN LAMPANG PROVINCE

¹หัสยา วงศ์วัน, ²วิเชียร วงศ์วัน และ ³จักรพันธ์ พรนิมิตร

¹Hussaya wongwan, ²Wichien wongwan and ³Chakkrapan Pornnimit

¹³คณะบริหารธุรกิจและเทคโนโลยี วิทยาลัยอินเตอร์เทคลำปาง

²มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตลำปาง

¹³Faculty of Business Administration and Technology, Lampang Inter-Tech College,

²National Sports University Lampang Campus, Thailand

¹Corresponding Author's Email:xbonus3@gmail.com

Received:2023-01-03

Revised:2023-02-10

Accepted:2023-04 -29

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการบริหารวิชาการระดับสาขาวิชา ของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดลำปาง เป็นวิจัยเชิงสำรวจ โดยใช้แบบสอบถาม กลุ่มตัว คือ นักศึกษา และอาจารย์ โดยสุ่มอย่างแบบเจาะจง จำนวน 200 คน ใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ด้วยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน และโมเดลเชิงสาเหตุแบบพหุ ผลการวิจัยพบว่า การบริหารวิชาการของสาขาวิชาของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดลำปางมีประสิทธิผลในระดับสูง และตัวแปรนักศึกษา พบว่า มีความภาคภูมิใจในตนเองมากมีแรงจูงใจในการเรียนมาก มีพฤติกรรมการเรียนดีและใช้เวลาในการเรียนมาก และห้องเรียน มีบรรยากาศการเรียนการสอนดี ส่วนปัจจัยนักศึกษา คะแนนเฉลี่ยสะสมของนักศึกษามากที่สุด รองลงมา พฤติกรรมการเรียนและอายุ และปัจจัยห้องเรียน ค่าเฉลี่ยคะแนนเฉลี่ยสะสมของนักศึกษารายห้องเรียนได้รับอิทธิพลทางตรงเป็นลบจากตำแหน่งทางวิชาการของอาจารย์ และตำแหน่งทางวิชาการของอาจารย์ ห้องเรียนที่มีอิทธิพลทางตรงต่อค่าเฉลี่ยคะแนนเฉลี่ยสะสมของนักศึกษารายห้องเรียน และค่าเฉลี่ยความพึงพอใจในการทำงานของอาจารย์รายห้องเรียนได้รับอิทธิพลทางตรงเป็นบวกจากแรงจูงใจในการทำงานของอาจารย์ และรูปแบบความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงเส้น ได้ค่าอิทธิพลทางตรง อิทธิพลทางอ้อมและอิทธิพลรวมของตัวแปรปัจจัยเชิงสาเหตุระดับห้องเรียน พบว่าค่าเฉลี่ยความพึงพอใจในการทำงานของอาจารย์รายห้องเรียนได้รับอิทธิพลทางตรงเป็นบวกจากแรงจูงใจในการทำงานของอาจารย์มากที่สุด ส่วนพฤติกรรมศึกษาของอาจารย์มีอิทธิพลทางตรงเป็นลบต่อค่าเฉลี่ยความพึงพอใจในการทำงานของอาจารย์รายห้องเรียน และบรรยากาศการเรียนการสอนมีอิทธิพลทางอ้อมเป็นบวกต่อค่าเฉลี่ยความพึงพอใจในการทำงานของอาจารย์มากที่สุด รองลงมา คือ อายุของอาจารย์ตัวแปรอื่นๆ นอกนั้นไม่มีอิทธิพลทั้งทางตรงและทางอ้อมต่อค่าเฉลี่ยความพึงพอใจในการทำงานของอาจารย์

คำสำคัญ: ความสัมพันธ์; เชิงสาเหตุ; ประสิทธิภาพ

Abstract

This research aims to investigate the causal relationships between variables affecting the departmental level of academic administration at higher education institutions in Lampang Province. It is a questionnaire-based survey study. 200 students and teachers were included in the sample through purposeful random sampling. The mean, standard deviation, Pearson's correlation coefficient, and a multiple causal model were employed as descriptive statistics in this study. The findings demonstrated the high level of effectiveness of academic management of the disciplines at higher education institutions in Lampang Province. Students exhibited high levels of self-esteem, were very motivated to learn, behaved well while studying, and spent a lot of time doing so, according to the factors. Also, the learning environment in the classroom is favorable. In terms of the student component, study behavior, age, and classroom factor came in second and third, respectively, with the greatest cumulative grade point average of pupils. The academic standing of the instructors had a direct negative impact on the average cumulative grade point average of students per class, while the academic standing of the instructors and classroom had a direct positive impact. The motivation of the teacher to work directly positively influenced the average teacher's work satisfaction by classroom, and the linear structural relationship represented the direct, indirect, and combined influence of the factors. The causal factors at the classroom level revealed that the work motivation of the instructor had the most and most direct impact on the average teacher's work satisfaction by classroom. The teaching environment and the age of other variables had the greatest beneficial indirect effects on the average teacher's job satisfaction, whereas the educational background of the instructor had a negative direct effect on the average teacher's job satisfaction per class. The average level of job satisfaction among instructors was not affected in any other way, either directly or indirectly.

Keywords: Relationship; Causal; Effectiveness

บทนำ

ในช่วงทศวรรษที่ผ่านมา มีการเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นในโลกเป็นไปอย่างรวดเร็วและหลากหลายมิติ มีการเปลี่ยนแปลงทางด้านเศรษฐกิจและสังคมของโลก จากเศรษฐกิจสังคมอุตสาหกรรมสู่เศรษฐกิจสังคมดิจิทัลซึ่งต้องอาศัยอาศัยเทคโนโลยีสมัยใหม่มากขึ้น รัฐบาลจึงได้กำหนดกรอบยุทธศาสตร์ในการพัฒนาชาติเป็นระยะเวลา 20 ปี (พ.ศ.2560 - 2579) เพื่อกำหนดแนวทางในการพัฒนาชาติด้านต่างๆไว้ 6 ด้าน คือ 1) ความมั่นคง 2) การสร้างความสามารถในการแข่งขัน 3) การลงทุนในทรัพยากรมนุษย์ 4) การสร้างโอกาสความเสมอภาคและการลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม 5) การสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับ

สิ่งแวดล้อม 6) การปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ (Prime Minister's Office, 2016) รัฐบาลได้กำหนดแผนการพัฒนาระบบเศรษฐกิจและสังคมให้มั่นคงและทันต่อความเปลี่ยนแปลงของกระแสโลก ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (2560 – 2564) รวมทั้งได้ดำเนินนโยบายประเทศไทย 4.0 เป็นแนวทางทางในการบริหารประเทศ เน้นให้เกิดการพัฒนาทางด้านเศรษฐกิจที่มั่นคง มีการปรับเปลี่ยนโครงสร้างเศรษฐกิจไปสู่เศรษฐกิจที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม (Value-Based Economy) (National Economic and Social Development Agency, 2020) จากกรอบยุทธศาสตร์การพัฒนาชาติ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และนโยบายประเทศไทย 4.0 นั้นจะเห็นได้ว่าสิ่งที่เป็นปัจจัยสำคัญในการพัฒนาชาติคือการพัฒนาศักยภาพของคนในชาติเป็นสิ่งสำคัญ สอดคล้องกับแผนพัฒนาการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560-2564) ได้กำหนดยุทธศาสตร์ในการจัดการศึกษา คือ ยุทธศาสตร์การพัฒนาหลักสูตร การเรียนการสอน กระบวนการเรียนรู้ การวัด และประเมินผล โดยกำหนดเป้าหมาย ให้ผู้เรียนแต่ละระดับการศึกษา ได้รับการพัฒนาขีดความสามารถเต็มตามศักยภาพ ที่มีอยู่ในตัวตนของแต่ละบุคคล และมีคุณลักษณะนิสัยที่พึงประสงค์ มีองค์ความรู้ที่สำคัญและทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 รวมทั้งทักษะการดำรงชีวิต และทักษะความรู้ความสามารถ และสมรรถนะในการปฏิบัติงาน ที่ตอบสนองความต้องการของตลาดแรงงานและการพัฒนาประเทศ (Ministry of Education, 2017) ดังนั้น การจัดการศึกษาเพื่อให้รองรับการพัฒนาของชาติ สถาบันการศึกษาต้องจัดการศึกษาเน้นการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ให้เกิดกับผู้เรียนเกิดทักษะที่พร้อมในการเข้าสู่โลกการทำงานที่มีความซับซ้อนมากขึ้น พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 มาตรา 34 กำหนดให้คณะกรรมการการอุดมศึกษามีหน้าที่พิจารณาเสนอมาตรฐานการอุดมศึกษาที่สอดคล้องกับความต้องการตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และสอดคล้องกับมาตรฐานการศึกษาของชาติ มาตรฐานฉบับนี้ประกอบด้วยมาตรฐานย่อย 3 ด้าน ได้แก่ มาตรฐานด้านคุณภาพบัณฑิต มาตรฐานด้านการบริหารจัดการ การอุดมศึกษา และมาตรฐานด้านการสร้างและพัฒนาสังคมฐานความรู้และสังคมแห่งการเรียนรู้ (National Education Act, 1999)

จากผลการสำรวจภาวะการทำงานของประชากรที่สำเร็จการศึกษาระดับอุดมศึกษา ในช่วงไตรมาสที่ 1 ปี 2562 มีผู้ว่างงานที่สำเร็จการศึกษาในระดับอุดมศึกษาจำนวน 32,216 คน เมื่อเปรียบเทียบกับช่วงเวลาเดียวกันของปี 2563 พบว่า จำนวนผู้ว่างงานระดับอุดมศึกษาเพิ่มมากขึ้นเป็น 38,002 คน (National Statistical Office, 2020) ปัญหาการว่างงานของบัณฑิตที่จบการศึกษาระดับอุดมศึกษาสะท้อนให้สถาบันการศึกษากลับมาพิจารณาคุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาในการปฏิบัติงานด้านการเรียนการสอน การผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ เพื่อให้บัณฑิตเมื่อจบการศึกษาระดับอุดมศึกษาแล้วสามารถประกอบอาชีพได้ ดังนั้นสถาบันจึงต้องพิจารณาสิ่งที่ส่งผลต่อคุณค่าในมุมมองของผู้เรียนและลูกค้ากลุ่มอื่น ได้แก่ องค์ประกอบและคุณลักษณะของหลักสูตรและบริการช่องทางต่างๆ ที่ผู้เรียนและลูกค้ากลุ่มอื่นจะติดต่อเข้าถึง ตลอดถึงสิ่งสนับสนุนอื่นๆ สิ่งเหล่านี้จะช่วยนำไปสู่การได้มาสร้างความพึงพอใจ ความชอบและความจงรักภักดีของลูกค้าและผู้เรียน และความยั่งยืนของสถาบันต่อไป (Office of the Higher Education Commission, 2009) ซึ่งในจังหวัดลำปาง มีสถานศึกษา จำนวน 8 สถานศึกษา ได้แก่ มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง จำนวน 5 คณะ วิทยาลัยอินเตอร์เทค ลำปาง จำนวน 1 คณะ มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตลำปาง จำนวน 3 คณะ มหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรเวศน์ลำปาง จำนวน 3 คณะ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์ลำปาง จำนวน 6 คณะมหาวิทยาลัย

เนชั่น จำนวน 12 หลักสูตรมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย จำนวน 6 คณะ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช จำนวน 12 สาขาวิชา (The free encyclopedia, 2022)

ผู้วิจัยจึงเห็นความสำคัญของการศึกษาความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพการบริหารวิชาการระดับสาขาวิชา ของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดลำปาง โดยศึกษาจำแนกข้อมูลเป็น 3 ระดับ คือ ระดับนักศึกษา ระดับห้องเรียน และระดับสาขาวิชา ซึ่งเป็นหน่วยย่อยที่มีความสำคัญต่อคุณภาพการจัดการศึกษา และผู้วิจัยได้จำแนกข้อมูลตามทฤษฎีระบบ คือ ปัจจัยป้อนเข้า กระบวนการ และผลผลิต ทั้งนี้เพื่อศึกษาว่ามีปัจจัยเชิงสาเหตุใดบ้างที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพการบริหารวิชาการของสาขาวิชา ผลการศึกษาที่ได้จะเป็นองค์ความรู้และนวัตกรรมทางการบริหารให้กับผู้บริหารของสถาบันอุดมศึกษาในการจัดการศึกษาให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น ผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษาสามารถนำมาใช้เป็นแนวทางในการวางแผนพัฒนาระบบการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาและ พัฒนาการบริหารจัดการบุคลากรในสถาบันอุดมศึกษา ซึ่งเป็นทรัพยากรที่มีค่าขององค์กร รวมถึงเพื่อให้บุคลากรมีความจงรักภักดีต่อองค์กรอันจะนำไปสู่การพัฒนาตน การพัฒนาคุณภาพการศึกษา และยิ่งส่งผลต่อคุณภาพการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาของสถาบันอุดมศึกษา อันจะส่งผลต่อผู้เรียนให้มีคุณภาพและศักยภาพ เป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศชาติต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพการบริหารวิชาการระดับสาขาวิชา ของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดลำปาง

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ อาจารย์ และนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาเขต จังหวัดลำปาง ซึ่งไม่ทราบจำนวนประชากรที่แน่นอน เนื่องจากไม่ทราบจำนวนประชากรที่แน่นอน ดังนั้นกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย หมายถึง อาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษาในเขต จังหวัดลำปาง และจะทำการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจงจำนวน 200 คน โดยมีขั้นตอนการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างและการสุ่มตัวอย่างดังนี้

พิจารณาลักษณะข้อมูลการวิจัย ซึ่งต้องใช้สถิติวิเคราะห์ขั้นสูง คือ การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (CFA) และการวิเคราะห์รูปแบบสมการโครงสร้าง (SEM) จึงจำเป็นต้องกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างให้สอดคล้องกับการใช้สถิติแต่ละประเภทตามเหตุผลดังต่อไปนี้

1. การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (Confirmatory Factor Analysis) ซึ่งใช้วิธีประมาณค่า พารามิเตอร์โลกลีสุด (Maximum Likelihood : ML) ต้องใช้กลุ่มตัวอย่างที่มีขนาดใหญ่เพราะถ้าใช้กลุ่มตัวอย่างที่มีขนาดต่ำกว่า 100 หน่วย จะพบว่าโอกาสปฏิเสธสมมติฐานในการทดสอบไค - สแควร์ (Chi - Square) เพราะค่าไค - สแควร์ มีแนวโน้มที่จะมีค่าสูง

2. การวิเคราะห์รูปแบบความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงเส้น โดยใช้สถิติไค - สแควร์ (Chi - Square) และระดับความกลมกลืน (Goodness of - Fit : CFI) ระหว่างตัวแบบสมมติฐานกับ ข้อมูลเชิงประจักษ์ ขนาดของกลุ่มตัวอย่างดังนี้ 1. วิทยาลัยอินเตอร์เทคโนโลยี ลำปาง อาจารย์ จำนวน 3 คน นักศึกษา จำนวน 7 คน 2. มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตลำปาง อาจารย์ จำนวน 10 คน นักศึกษา จำนวน 20 คน

3. มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง อาจารย์ จำนวน 20 คน นักศึกษา จำนวน 60 คน 4. มหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรเวศน์ลำปาง อาจารย์ จำนวน 20 คน นักศึกษา จำนวน 60 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม ซึ่งสร้างตามวัตถุประสงค์และกรอบแนวความคิดที่กำหนดขึ้น ดังนี้

- แบบสอบถามที่ 1 แบบสอบถามนักศึกษา ได้แก่ คุณลักษณะทางชีวสังคมของนักศึกษา ความภาคภูมิใจในตนเอง แรงจูงใจในการเรียน พฤติกรรมการเรียน การใช้เวลาในการเรียน และความสามารถในการแก้ปัญหา

แบบสอบถามที่ 2 แบบสอบถามอาจารย์ ได้แก่ คุณลักษณะทางชีวสังคมของอาจารย์ บรรยากาศการเรียนการสอน แรงจูงใจในการทำงาน ความผูกพันต่อสาขาวิชา ความเป็นนักวิชาการพฤติกรรมการสอน และความพึงพอใจในการทำงาน

โดยมีเกณฑ์การให้คะแนน เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ช่วงคะแนน คือ น้อยที่สุด ให้ 1 คะแนน น้อย ให้ 2 คะแนน ปานกลาง ให้ 3 คะแนน มาก ให้ 4 คะแนน และ มากที่สุด ให้ 5 คะแนน โดยใช้เกณฑ์การแบ่งระดับ ของ บุญชม ศรีสะอาด และบุญส่ง นิลแก้ว (Srisaard and Nilkaew, 1992) ดังนี้ 1.00 – 1.49 หมายถึง ระดับน้อยที่สุด 1.50 – 2.49 หมายถึง ระดับน้อย 2.50 – 3.49 หมายถึง ระดับปานกลาง 3.50 – 4.49 หมายถึง ระดับมาก 4.50 – 5.00 หมายถึง ระดับมากที่สุด

ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือวิจัย

1). รวบรวมข้อมูลที่ได้จากการศึกษาทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนออนไลน์ เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

2). สร้างแบบสอบถามฉบับร่าง โดยอาศัยข้อมูลที่ได้จากข้อ 1 ซึ่งแบบสอบถามจะมีทั้งหมด 2 ส่วนคือ ส่วนที่ 1 แบบสอบถามลักษณะทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นแบบสอบถามปลายเปิด ส่วนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นต่อการเรียนออนไลน์

3). เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 2 ท่าน

4). นำแบบสอบถามที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขเสร็จแล้วนำไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่าง เพื่อหาความเชื่อมั่น โดยได้ทำการทดสอบหาความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม จำนวน 30 ชุด ด้วยวิธีการหาความสอดคล้องภายใน (Internal Consistency Method) โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์ อัลฟาของคอน บราท (Cronbach, L. J., 1990) ใช้โปรแกรมสำเร็จรูป ซึ่งสามารถวิเคราะห์ความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม เท่ากับ .843 (ซึ่งมีค่ามากกว่า .70) ดังนั้นแสดงว่าแบบสอบถามมีความเชื่อมั่น และเชื่อถือได้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการลงพื้นที่และใช้แบบสอบถามออนไลน์ในการเก็บแบบสอบถามกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 200 คน

3. วิเคราะห์ข้อมูลโดยการใช้ทางสถิติด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปเป็นเครื่องมือช่วยในการวิเคราะห์ข้อมูลโดยมีรายละเอียดดังนี้

1). การวิเคราะห์ระดับประสิทธิผลการบริหารวิชาการของสาขาวิชา โดยวัดจากตัวแปร 3 ตัว คือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา ได้แก่ คะแนนเฉลี่ยสะสมและความสามารถในการแก้ปัญหา ความพึงพอใจในการทำงานของอาจารย์ และระดับประสิทธิผลการบริหารวิชาการของสาขาวิชาตามการรับรู้ของผู้บริหาร วิเคราะห์ด้วยการคำนวณค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน เพื่อศึกษาระดับประสิทธิผลเป็นตัวแปร

2). การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร วิเคราะห์ด้วยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient)

3). การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อค้นหาตัวแปรเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการบริหารวิชาการของสาขาวิชา และเพื่อสร้างโมเดลเชิงสาเหตุแบบพหุระดับของตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการบริหารวิชาการของสาขาวิชา โดยแบ่งตัวแปรเป็น 3 ระดับ คือ ระดับนักศึกษา ระดับห้องเรียนและระดับสาขาวิชา

ผลการวิจัย

จากวัตถุประสงค์ของการวิจัยเพื่อศึกษาความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการบริหารวิชาการระดับสาขาวิชา ของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดลำปาง สามารถสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลทางวิชาการระดับสาขาวิชา ของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดลำปาง พบว่า นักศึกษาที่กำลังศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดลำปาง มีคะแนนเฉลี่ยสะสมอยู่ในระดับสูง มีความสามารถในการแก้ปัญหาในระดับปานกลาง อาจารย์มีความพึงพอใจในการทำงานในระดับมาก เมื่อพิจารณาระดับประสิทธิผลการบริหารวิชาการของสาขาวิชาของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดลำปางโดยภาพรวม พบว่า การบริหารวิชาการของสาขาวิชาของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดลำปางมีประสิทธิผลในระดับสูง

2. การวิเคราะห์ปัจจัยนักศึกษา และห้องเรียน ที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการบริหารวิชาการของสาขาวิชาสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดลำปาง

- การวิเคราะห์ปัจจัยนักศึกษาที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการบริหารวิชาการของสาขาวิชาสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดลำปาง พบว่า คะแนนเฉลี่ยสะสมของนักศึกษาได้รับอิทธิพลทางตรงเป็นบวกจากความรู้พื้นฐานเดิมมากที่สุด รองลงมา คือ พฤติกรรมการเรียนและอายุ ตามลำดับ และความแปรปรวนคะแนนเฉลี่ยสะสมของนักศึกษาได้ประมาณร้อยละ 6.50 ความสามารถในการแก้ปัญหานักศึกษาได้รับอิทธิพลทางตรงเป็นบวกจากอายุมากที่สุด รองลงมา คือ ความภาคภูมิใจในตนเอง และความแปรปรวนความสามารถในการแก้ปัญหานักศึกษาได้ประมาณร้อยละ 10.50 การใช้เวลาในการเรียนของนักศึกษาได้รับอิทธิพลทางตรงเป็นบวกจากพฤติกรรมการเรียนมากที่สุด รองลงมา คือ อายุ และแรงจูงใจในการเรียนตามลำดับ และความแปรปรวนการใช้เวลาในการเรียนของนักศึกษาได้ประมาณร้อยละ 13.70 พฤติกรรมการเรียนของนักศึกษาได้รับอิทธิพลทางตรงเป็นบวกจากความรู้พื้นฐานเดิมมากที่สุด รองลงมา คือ ความภาคภูมิใจในตนเอง และแรงจูงใจในการเรียนตามลำดับ และความแปรปรวนพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษาได้ประมาณร้อยละ 13.70 แรงจูงใจในการเรียนของนักศึกษาได้รับอิทธิพลทางตรงเป็นบวกจากความภาคภูมิใจในตนเองมากที่สุด รองลงมา คือ อายุ และความแปรปรวนแรงจูงใจในการเรียนของนักศึกษาได้ประมาณร้อยละ 10.80 ความรู้พื้นฐานเดิมของนักศึกษาได้รับอิทธิพลทางตรงเป็นบวกจากตัวแปรอายุเพียงตัวแปรเดียว โดยตัวแปรอายุสามารถอธิบายความแปรปรวนความรู้พื้นฐานเดิมของนักศึกษาได้ประมาณร้อยละ 2.30 ตามตารางที่ 3

ตัวแปรตาม	ตัวแปรอิสระ	R ²	P
คะแนนเฉลี่ยสะสม		.065	
	อายุ (S_AGE)		.068
	ความรู้พื้นฐานเดิม (S_BGPA)		.197
	พฤติกรรมการเรียน (S_BEH)		.189
ความสามารถในการแก้ปัญหา (S_PS)		.105	
	อายุ (S_AGE)		.314
	ความภาคภูมิใจในตนเอง (S_EST)		.055
ใช้เวลาในการเรียน (S_TIME)		.137	
	อายุ (S_AGE)		.444
	แรงจูงใจในการเรียน (S_MOT)		.448
	พฤติกรรมการเรียน (S_BEH)		.159
แรงจูงใจในการเรียน (S_MOT)		.108	
	อายุ (S_AGE)		.063
	ความภาคภูมิใจในตนเอง (S_EST)		.317
ความรู้พื้นฐานเดิม (S_BGPA)		.023	
	อายุ (S_AGE)		.152

ตารางที่ 3 ค่าสหสัมพันธ์พหุคูณยกกำลังสองและค่าอิทธิพลของตัวแปรนักศึกษาที่อธิบายประสิทธิผลการบริหารวิชาการของสาขาวิชาสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดลำปาง

- การวิเคราะห์ปัจจัยห้องเรียนที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการบริหารวิชาการของสาขาวิชาสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดลำปาง พบว่า ค่าเฉลี่ยคะแนนเฉลี่ยสะสมของนักศึกษารายห้องเรียนได้รับอิทธิพลทางตรงเป็นลบจากตำแหน่งทางวิชาการของอาจารย์ และตำแหน่งทางวิชาการของอาจารย์สามารถอธิบายความแปรปรวนค่าเฉลี่ยคะแนนเฉลี่ยสะสมของนักศึกษารายห้องเรียนได้ประมาณร้อยละ 13.30 ไม่มีตัวแปรอิสระใดในระดับห้องเรียนที่มีอิทธิพลต่อค่าเฉลี่ยความสามารถในการแก้ปัญหาของนักศึกษารายห้องเรียน พฤติกรรมการสอนของอาจารย์ ได้รับอิทธิพลทางตรงเป็นบวกจากแรงจูงใจในการทำงานของอาจารย์ และความแปรปรวนพฤติกรรมการสอนของอาจารย์ได้ ร้อยละ 19.10 ความเป็นนักวิชาการของอาจารย์ได้รับอิทธิพลทางตรงเป็นบวกจากประสบการณ์การสอนของอาจารย์ ความแปรปรวนความเป็นนักวิชาการของอาจารย์ได้ประมาณร้อยละ 14.30 ความผูกพันต่อองค์กรของอาจารย์ได้รับอิทธิพลทางตรงเป็นบวกจากแรงจูงใจในการทำงานของอาจารย์ นอกจากนี้ ความผูกพันต่อองค์กรของอาจารย์ได้รับอิทธิพลทางตรงเป็นลบจากอายุของอาจารย์ โดยตัวแปรทั้งสามร่วมกันอธิบายความแปรปรวนความผูกพันต่อองค์กรของอาจารย์ได้ประมาณร้อยละ 30.50 แรงจูงใจในการทำงานของอาจารย์ได้รับอิทธิพลทางตรงเป็นบวกจากบรรยากาศการเรียนการสอนมากที่สุด รองลงมา คือ แรงจูงใจในการทำงานของอาจารย์ได้รับอิทธิพลทางตรงเป็นบวกจากอายุของอาจารย์ ตัวแปรทั้งสองร่วมกันอธิบายความแปรปรวนแรงจูงใจในการทำงานของอาจารย์ได้ประมาณร้อยละ 35.50 ตามตารางที่ 4

ตัวแปรตาม	ตัวแปรอิสระ	R ²	P
คะแนนเฉลี่ยสะสมของนักศึกษา		.133	
	ตำแหน่งทางวิชาการของอาจารย์		-.365
ค่าเฉลี่ยความสามารถในการแก้ปัญหาของนักศึกษา		-	-
		-	-
พฤติกรรมการสอนของอาจารย์		.191	-
	แรงจูงใจในการทำงานของอาจารย์		.437
ความเป็นนักวิชาการของอาจารย์		.143	
	ประสบการณ์การสอนของอาจารย์		.379
ความผูกพันต่อองค์กรของอาจารย์		.305	
	อายุของอาจารย์		-.353
	บรรยากาศการเรียนการสอน		-.468
	แรงจูงใจในการทำงานของอาจารย์		.613
แรงจูงใจในการทำงานของอาจารย์		.355	
	อายุของอาจารย์		.307
	บรรยากาศการเรียนการสอน		.482

ตารางที่ 4 ค่าสหสัมพันธ์พหุคูณยกกำลังสองและค่าอิทธิพลของตัวแปรปัจจัยห้องเรียนที่อธิบายประสิทธิภาพการบริหารวิชาการของสาขาวิชาสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดลำปาง

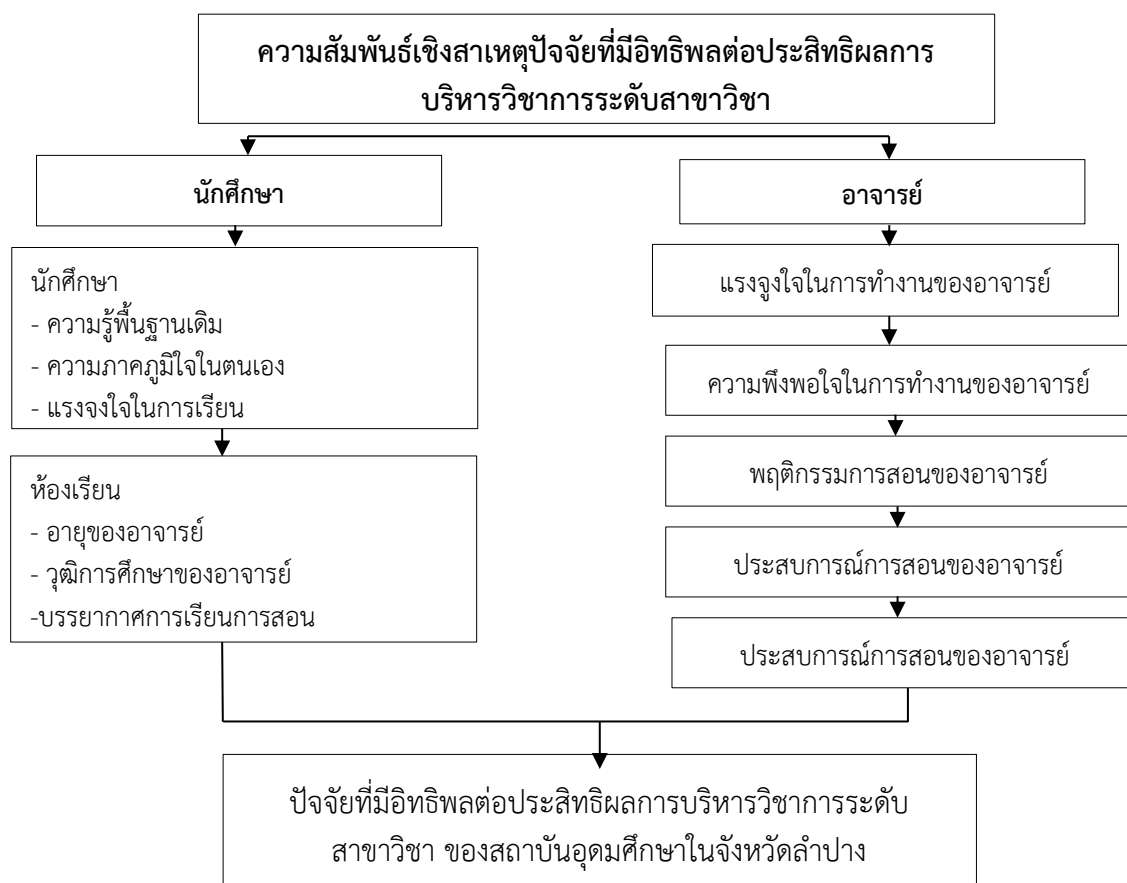
3. รูปแบบความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงเส้น ได้ค่าอิทธิพลทางตรง อิทธิพลทางอ้อมและอิทธิพลรวมของตัวแปรปัจจัยเชิงสาเหตุระดับห้องเรียนที่อธิบายประสิทธิภาพการบริหารวิชาการของสาขาวิชาสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดลำปาง พบว่า ค่าเฉลี่ยความพึงพอใจในการทำงานของอาจารย์รายห้องเรียนได้รับอิทธิพลทางตรงเป็นบวกจากแรงจูงใจในการทำงานของอาจารย์มากที่สุดขณะที่วุฒิการศึกษาของอาจารย์มีอิทธิพลทางตรงเป็นลบต่อค่าเฉลี่ยความพึงพอใจในการทำงานของอาจารย์รายห้องเรียนบรรยากาศการเรียนการสอนมีอิทธิพลทางอ้อมเป็นบวกต่อค่าเฉลี่ยความพึงพอใจในการทำงานของอาจารย์มากที่สุด รองลงมา คือ อายุของอาจารย์ตัวแปรอื่นๆ นอกนั้น ไม่มีอิทธิพลทั้งทางตรงและทางอ้อมต่อค่าเฉลี่ยความพึงพอใจในการทำงานของอาจารย์ตามตารางที่ 7

ตัวแปร	ความสัมพันธ์เชิงอิทธิพล			
	ค่าเฉลี่ยความพึงพอใจในการทำงานของอาจารย์รายห้องเรียน			
	r	DE	IE	TE
อายุของอาจารย์	.06	-	.183	.183
วุฒิการศึกษาของอาจารย์	-.36	-.245	-	-.245
ตำแหน่งทางวิชาการของอาจารย์	-.07	-	-	-
ประสบการณ์การสอนของอาจารย์	.09	-	-	-
บรรยากาศการเรียนการสอน	.30	-	.292	.292
แรงจูงใจในการทำงานของอาจารย์	.55	.532	-	.532
ความผูกพันต่อองค์กรของอาจารย์	.38	-	-	-
ความเป็นนักวิชาการของอาจารย์	.28	-	-	-
พฤติกรรมการสอนของอาจารย์	.15	-	-	-

ตารางที่ 7 อิทธิพลทางตรง (DE) อิทธิพลทางอ้อม (IE) และอิทธิพลรวม (TE) ของตัวแปรเชิงสาเหตุระดับห้องเรียนที่มีต่อประสิทธิผลการบริหารวิชาการของสาขาวิชาสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดลำปาง

องค์ความรู้ใหม่

ผู้วิจัยได้องค์ความรู้จากการวิจัยในครั้งนี้ ซึ่งสามารถจำแนกได้ดังนี้

แผนภูมิที่ 1 องค์ความรู้จากการวิจัย

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัยสามารถอภิปรายผลได้ว่าการที่นักศึกษามีคะแนนเฉลี่ยสะสมอยู่ในระดับสูงทั้งนี้เนื่องจาก อาจเป็นเพราะการจัดการเรียนการสอนที่เน้นคุณภาพของผู้สำเร็จการศึกษา สิ่งเหล่านี้ น่าจะกระตุ้นให้อาจารย์มุ่งมั่นปฏิบัติหน้าที่อย่างเต็มความสามารถเพื่อให้ผลของการจัดการศึกษามีคุณภาพเป็นที่ยอมรับของสังคม เมื่อผนวกความพร้อมและความตั้งใจของผู้เรียนกับความมุ่งมั่นของอาจารย์ที่รับผิดชอบ จึงส่งผลให้นักศึกษามีคะแนนเฉลี่ยสะสมในระดับสูง

ส่วนผลการวิจัยที่พบว่า อาจารย์พึงพอใจในการทำงานในระดับมาก ทั้งนี้เป็นเพราะ นักวิชาการ หรือภายนอกแสดงความไม่มั่นใจต่อการสอนของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดลำปาง เป็นข้อมูลที่ทำให้ผู้บริหาร อาจารย์ มุ่งมั่นตั้งใจสอนมากขึ้น ส่งผลให้ผู้เรียนมีผลการเรียนดี ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Makate (2021) กล่าวว่า ปัจจัยในการพัฒนาคุณภาพงานวิชาการในสถานศึกษาคือการปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรให้มีความเหมาะสม ส่งเสริมให้พัฒนากระบวนการเรียนรู้ทั้งในด้านการวิเคราะห์หลักสูตร การจัดเนื้อหาและกิจกรรมการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน และ Hoy and Miskel (2001) กล่าวว่า ประสิทธิภาพของสถานศึกษาพิจารณาได้จาก ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน ความพึงพอใจในการทำงานของผู้สอนและการรับรู้ ประสิทธิภาพของโรงเรียนโดยรวม ส่วนผลการวิจัย ที่พบว่าความสามารถในการแก้ปัญหาของนักศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง อาจารย์อาจต้องปรับปรุงกระบวนการเรียนการสอน ผู้บริหารและผู้เกี่ยวข้องต้องปรับปรุงเนื้อหาวิชา และมีการพัฒนาหลักสูตรที่จะช่วยเสริมสร้างความสามารถในการแก้ปัญหาให้นักศึกษาได้มากขึ้น

ปัจจัยนักศึกษา พบว่า อายุของนักศึกษามีอิทธิพลต่อคะแนนเฉลี่ยสะสมของนักศึกษา และอายุของนักศึกษา มีอิทธิพลทางอ้อมผ่านความรู้พื้นฐานเดิมไปยังคะแนนเฉลี่ยสะสมของนักศึกษา ซึ่งนักศึกษาที่มีอายุมากย่อมมีความรู้พื้นฐานเดิมสะสมไว้มาก ส่งผลให้เรียนได้ดี และอายุของนักศึกษามีอิทธิพลผ่านความรู้พื้นฐานเดิมและผ่านพฤติกรรมกรเรียนไปยังคะแนนเฉลี่ยสะสมของนักศึกษา ทั้งนี้เนื่องจาก นักศึกษาที่มีอายุมาก จะตั้งใจเรียน ส่งผลให้คะแนนเฉลี่ยสะสมดีเมื่อพิจารณาอิทธิพลของตัวแปรอายุของนักศึกษาที่มีต่อคะแนนเฉลี่ยสะสมที่ได้ ส่วนความภาคภูมิใจในตนเองของนักศึกษามีอิทธิพลทั้งทางตรงและทางอ้อมต่อประสิทธิผลทางวิชาการระดับสาขาวิชา ทั้งนี้เป็นเพราะ ตัวแปรทุกตัวที่ศึกษา ได้แก่ อายุของนักศึกษา ความภาคภูมิใจในตนเองของนักศึกษา ความรู้พื้นฐานเดิมของนักศึกษา พฤติกรรมกรเรียนของนักศึกษา และการใช้เวลาในการเรียนของนักศึกษามีอิทธิพลทั้งทางตรงและทางอ้อมต่อคะแนนเฉลี่ยสะสมของนักศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับ Srisuwan (2019) พบว่า บรรยายากาศและสภาพแวดล้อมของโรงเรียนมีอิทธิพลทางตรงเชิงบวกต่อประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชนในประเทศไทยและมีอิทธิพลทางอ้อมเชิงบวกต่อประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการส่งผ่านตัวแปรพฤติกรรมกรบริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา เนื่องจากผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาจะให้ความสำคัญกับการส่งเสริมและพัฒนาบรรยายากาศและสภาพแวดล้อมภายในสถานศึกษาให้เหมาะสม สวยงามเป็นระเบียบเรียบร้อยและเอื้อต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทั้งภายในและภายนอกห้องเรียน และยังส่งผลให้ผู้เรียนเกิดเจตคติที่ดีต่อการเรียนอันนำไปสู่คุณภาพด้านการเรียนและประสิทธิผลด้านวิชาการต่อไป และ Woolfolk (1993) กล่าวว่า ผู้ที่มีความภาคภูมิใจในตนเอง ย่อมมีลักษณะ

ดีเด่นบางอย่างและเป็นผู้ที่ประสบผลสำเร็จในบางเรื่องซึ่งเป็นที่ยอมรับของคนอื่น จึงมีความมั่นใจในตนเอง เชื่อว่าตนเองมีคุณค่า ส่งผลให้สามารถทำอะไรหลายๆ อย่างได้ดี รวมทั้งสามารถเรียนได้ดีด้วย

ปัจจัยห้องเรียนที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลทางวิชาการระดับสาขาวิชา พบว่า ตำแหน่งทางวิชาการของอาจารย์มีอิทธิพลทางตรงเป็นลบต่อค่าเฉลี่ยคะแนนเฉลี่ยสะสมของนักศึกษารายห้องเรียน นอกจากนี้ บรรยากาศการเรียนการสอน ประสบการณ์การสอนของอาจารย์ วุฒิการศึกษาของอาจารย์ อายุของอาจารย์ แรงจูงใจในการทำงานของอาจารย์ ความผูกพันต่อองค์กรของอาจารย์ คุณภาพการสอนของอาจารย์ และความเป็นนักวิชาการของอาจารย์ไม่มีอิทธิพลต่อค่าเฉลี่ยคะแนนเฉลี่ยสะสมรายห้องเรียนของนักศึกษา ทั้งนี้ เป็นเพราะอาจารย์ที่มีตำแหน่งทางวิชาการสูงมุ่งมั่นและคาดหวังสูงที่จะให้นักศึกษามีความรู้ลึกซึ้ง เพื่อให้เป็นที่ยอมรับของสังคม กระบวนการเรียนการสอนอาจให้นักศึกษาค้นคว้าหาความรู้จากแหล่งข้อมูลที่หลากหลาย มอบงานให้นักศึกษาใช้ความรู้ ความคิดและความสามารถอย่างเต็มที่และอย่างต่อเนื่อง วิธีสอนอาจใช้หลายแบบที่กระตุ้นให้นักศึกษาใช้ปัญญาขั้นสูง สอดคล้องกับ Wiriyaookhatai (2020) กล่าวว่า องค์ประกอบทางการศึกษาที่สัมพันธ์และมีอิทธิพลต่อผลการเรียน และประสิทธิผลของโรงเรียน ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะครูที่มีการศึกษาสูงย่อมมีเทคนิควิธีการทำให้นักเรียนมีพฤติกรรมการเรียนที่ดีได้ นอกจากนี้ Rukponmongkol (2016) กล่าวว่า ปัจจัยระดับห้องเรียน ซึ่งได้แก่ พฤติกรรมการสอนของอาจารย์ส่งผลทางบวกต่อประสิทธิผล การบริหารวิชาการ ดังนั้น ผู้บริหารทุกระดับควรกำหนดนโยบาย เป้าหมาย และกลยุทธ์ในการพัฒนา อาจารย์และสนับสนุนสื่อ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกในด้านเทคโนโลยีทางการศึกษา เพื่อส่งเสริมให้อาจารย์มีพฤติกรรมการสอนที่เหมาะสมและดียิ่งขึ้นต่อไป

สรุป

จากการศึกษาจะเห็นได้ว่าประสิทธิผลทางวิชาการระดับสาขาวิชา ของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดลำปางโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายตัวแปร พบว่า นักศึกษามีคะแนนเฉลี่ยสะสมในระดับสูง มีความสามารถในการแก้ปัญหาในระดับปานกลาง อาจารย์มีความพึงพอใจในการทำงานในระดับมาก การที่นักศึกษามีคะแนนเฉลี่ยสะสมอยู่ในระดับสูงอาจเป็นเพราะการจัดการเรียนการสอนที่เน้นคุณภาพของผู้สำเร็จการศึกษา สิ่งเหล่านี้ น่าจะกระตุ้นให้อาจารย์มุ่งมั่นปฏิบัติหน้าที่อย่างเต็มความสามารถเพื่อให้ผลของการจัดการศึกษามีคุณภาพเป็นที่ยอมรับของสังคม เมื่อผนวกความพร้อมและความตั้งใจของผู้เรียนกับความมุ่งมั่นของอาจารย์ที่รับผิดชอบ จึงส่งผลให้นักศึกษามีคะแนนเฉลี่ยสะสมในระดับสูง ส่วนผลการวิจัยที่พบว่า อาจารย์พึงพอใจในการทำงานในระดับมาก อธิบายได้ว่า นักวิชาการ หรือภายนอกแสดงความไม่มั่นใจต่อการสอนของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดลำปาง เป็นข้อมูลที่ทำให้ผู้บริหาร อาจารย์ มุ่งมั่นตั้งใจสอนมากขึ้น ส่งผลให้ผู้เรียนมีผลการเรียนดี ซึ่งความสำเร็จของผู้เรียนถือเป็นความสำเร็จจากการทำงานหนักของผู้สอน อาจารย์จึงมีความพึงพอใจในการทำงานในระดับมาก ปัจจัยที่กระตุ้นให้อาจารย์ทำงานหนักด้วยความท้าทาย ความคาดหวังและความมุ่งมั่นจนกระทั่งประสบความสำเร็จในการทำงานนี้สอดคล้องกับแนวคิดของความพึงพอใจในการทำงาน ความสำเร็จในการเรียนของนักศึกษา ความพึงพอใจในการทำงาน ของอาจารย์ ทำให้รับรู้ว่าการบริหารวิชาการของตนมีประสิทธิผลในระดับดี

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัย ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1.1 ผู้บริหารและผู้เกี่ยวข้องกับการบริหารวิชาการระดับอุดมศึกษา ควรนำไปเป็นข้อมูลเพื่อกำหนดนโยบายหรือแนวปฏิบัติในการบริหารวิชาการให้มีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลสูงสุด

1.2 สถาบันควรกำหนดเป็นนโยบายเร่งด่วนสนับสนุนและส่งเสริมให้อาจารย์มีวุฒิการศึกษาและมีตำแหน่งทางวิชาการสูงขึ้น

1.3 สถาบันควรเน้นให้อาจารย์ช่วยเสริมสร้างความสามารถในการแก้ปัญหาให้กับศิษย์ สนับสนุนให้อาจารย์ทำหน้าที่อย่างมีคุณภาพ มีความพึงพอใจในการทำงานเพิ่มขึ้น ซึ่งจะส่งผลให้การบริหารวิชาการของสาขาวิชาเกิดประสิทธิผลมากยิ่งขึ้น

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการวิจัยเกี่ยวกับตัวบ่งชี้ผู้บริหารระดับอุดมศึกษาที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการบริหารงานในด้านต่าง ๆ

2.2 ควรมีการวิจัยเชิงคุณภาพและติดตามผลของปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการระดับสาขาวิชา ของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดลำปาง

References

- Cronbach, L. J. (1990). Essentials of psychological testing (5th ed.). New York: Harper Collins Publishers.
- Hoy, Wayne K. & Cecil G, Miskel. (2001). Educational Administration: Theory, Research and Practice. 6 th ed. Mc Graw – Hill International Edition 2001.
- Ministry of Education (2017). National Education Plan B.E. 2017 - 2031 with the direction of educational development of the Ministry of Education in various dimensions. Retrieved September 21, 2022, from https://www.ubu.ac.th/web/files_up/80f2017031913062635.pdf.
- Makate, S. (2021). Causal Factors Influencing the Effectiveness of Academic Administration of Secondary Schools in Central Area of Thailand. e-Journal of Education Studies. 3(2), 30-31.
- National Education Act (1999). National education. Retrieved September 21, 2022, from <http://regu.tu.ac.th/quesdata/Data/L31.pdf>.
- National Statistical Office (2020). The results of the survey of the working conditions of the population who graduated from higher education. Retrieved September 21, 2022, from https://www.nso.go.th/sites/2014/DocLib13/2563/Report_01-63.pdf.
- National Economic & Social Development Agency (2020). National Economic and Social Development Plan No. 12 (2017-2021). Retrieved September 21, 2022, from https://www.nesdc.go.th/ewt_dl_link.php?nid=6422.

- Office of the Higher Education Commission. (2009). National Qualifications Framework for Higher Education. Retrieved September 21, 2022, from <https://drive.google.com/file/d/1sNErvFCD2hKxEDp-6bymOMDI-J1IKSMh/view>.
- Prime Minister's Office. (2016). Draft national strategic framework for 20 years. Retrieved September 20, 2022, from https://www.dga.or.th/wp-content/uploads/2018/08/file_32600e26a233b3fc9c88e48300c10334.pdf.
- Rukponmongkol, P. (2016). Multi-Level Factors Influencing On The Academic Administrative Effectiveness of University Principals Rajabhat University in Thailand. *Panyapiwat Journal*. 8 (August), 172-185.
- Srisaard, B., & Nilkaew, B. (1992). Population reference when using a scale tool. Estimate with a sample. *Journal of Educational Measurement*.
- Srisuwan, N. (2019). The Causal of Factors Influencing the Effectiveness of the Private Schools in Thailand. *Journal of Humanities and Social Sciences Nakhon Phanom University*. 9(2), 25-32.
- The free encyclopedia. (2022). Higher Education Institutions in Lampang Province. Retrieved September 20, 2022, from <https://th.wikipedia.org/wiki>.
- Woolfolk, Anita E. (1993). *Educational Psychology*. Toronto: Allyn & Bacon.
- Wiriyasookhatai, A. (2020). The Causal Multilevel Model Influencing small school effectiveness Office of the Basic Education Commission. *Journal of Education, Mahasarakham University*. 14(2), 269-280.